

Rode Tribuun **Extra**

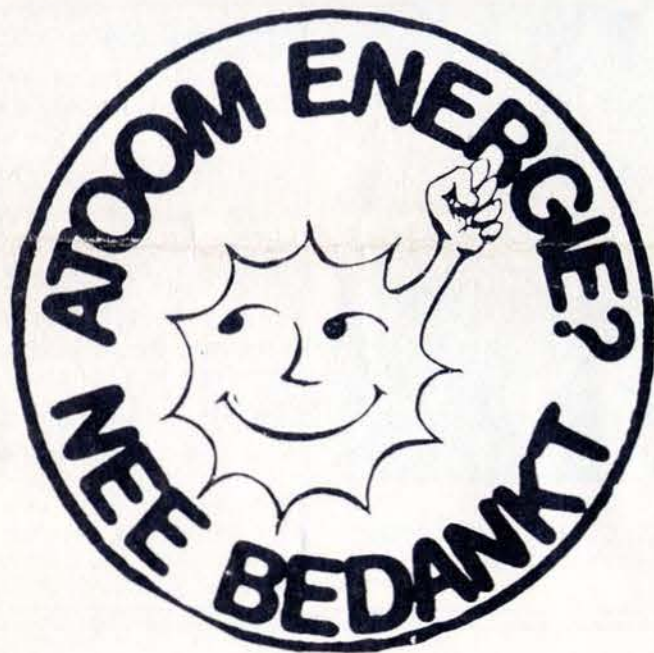
UITGAVE VAN DE KOMMUNISTISCHE EENHEIDSBEWEGING NEDERLAND (m.l.) KENml
POSTBUS 3001 ROTTERDAM

PRIJS 1 KWARTJE

4 MAART 1978

De uitbreiding van de verrijksfabriek in Almelo is een belangrijke schakel in het kernenergieprogram dat in ons land stap voor stap wordt doorgevoerd. Aan dit program kleven grote risico's voor de gezondheid en de veiligheid van de bevolking. Daarom eisen we:

STOP DE ULTRA-CENTRIFUGE! WEG MET HET KERNENERGIEPROGRAM!

Wat zijn de ge- varen van het kernenergie- program?

In de eerste plaats veroorzaken kerncentrales een permanente uitstoot van radioactieve straling en afvalstoffen. Dat leidt tot een toename van het aantal gevallen van kanker en ook tot een toename van geestelijke of lichamelijke afwijkingen bij kinderen. Het kenmerkende van radioactieve stoffen uit kerncentrales is dat ze zich in het lichaam kunnen ophopen, zodat soms pas na tientallen jaren de gevolgen zich openbaren. Daarbij komt dat sommige stoffen zo gevaarlijk zijn dat zelfs een heel kleine hoeveelheid ervan al ernstige gevolgen kan hebben. Voor het transport en de opslag van radioactief afval is nog geen veilige oplossing gevonden. De meeste radioactieve stoffen blijven bijzonder

lang werkzaam. Komende generaties worden zo opgezadeld met een gevaarlijk soort vervuiling, waarvan de werking in veel gevallen nog onbekend is. Tenslotte zijn er de gevaren van ongelukken met de kerncentrales zelf. De kans daarop is onder normale omstandigheden weliswaar klein maar als er een ernstig ongeluk gebeurt zijn de gevolgen niet te overzien. In een doorsnee centrale is bijvoorbeeld de hoeveelheid de radioactiviteit velen malen hoger dan die van de eerste atoombommen. Het gevaar van een ramp wordt bijzonder ernstig in geval van oorlog. Neerstortende vliegtuigen, zware projectielen en kernexplosies kunnen een centrale volledig vernielen. De gevolgen daarvan laten zich raden. Ieder voor zich zijn dit redenen om volledig van het kernenergieprogramma af te zien. Het is bij de huidige stand van de techniek volkomen onverantwoord. De risico's zijn extra groot gezien de toenemende dreiging van een nieuwe wereldoorlog. Toch houdt de regering vast aan

de invoering van kernenergie. Hoe is dat mogelijk?

Energietekort: grote onzin!

De regering stelt dat we nu eenmaal aan de kernenergie vastzitten vanwege een groot tekort aan energie. In een peperdure advertentiekampagne van het Ministerie van Economische Zaken onder de slagzin "Verstandig met Energie", wordt beweerd dat de wereldvoorraad van olie en aardgas over 45 jaar op is. Maar dat is grote onzin. Als we alleen al kijken naar de energievoorraden die op dit moment exploitabel zijn, dan is er op de wereld genoeg steenkool om het huidige energieverbruik nog voor vijfhonderd jaar te dekken. Voor olie is dat zeventig jaar en voor gas honderdvijftig jaar. De wereldvoorraad van leesteenolie, die tot nu toe niet geëxploiteerd wordt, is nog gigantisch veel groter: ongeveer tweehonderd maal de huidige olievoorraad in de wereld. In werkelijkheid is er dus geen sprake van een energietekort.

In ons eigen land hebben we bijvoorbeeld de grote voorraden van aardgas en bovendien de kolen in Limburg. Destijds zijn de mijnen in Limburg niet gesloten omdat de voorraden zouden zijn uitgeput, maar omdat toen de olie-import veel goedkoper werd. Goede betrekkingen met Arabische landen en onderzoek naar andere energiebronnen zijn verdere mogelijkheden.

De jacht naar winst is de drijfveer

Waarom dan zo hard vasthouden aan kernenergie? De drijfveer hierachter is het streven naar maximale winsten van het monopoliekapitaal.

Hierbij staat voorop dat de energie zo goedkoop mogelijk moet zijn. Want dat betekent méér winst en een sterkere internationale konkurrentiepositie. Sinds 1973 is de olie-prijs, die jaren achtereen op een kunstmatig laag nivo was gehouden, sterk gestegen. Naar verhouding is kernenergie dus veel goedkoper geworden. Het hele energiebeleid is een uitdrukking van de vraag van het monopolie-kapitaal naar zo goedkoop mogelijke energie. Daar komt bij dat de Nederlandse bedrijven zich een positie willen verwerven op de internationale markt voor kerninstallaties en kernbrandstof.

Deze belangen van het grootkapitaal zijn de drijfveer achter het kernenergieprogram. De risico's voor de bevolking worden daarbij gewoonweg ingekalkuleerd. Scherp komt dat tot uiting in de uitspraak van ex-minister Lubbers, die de bouw van drie nieuwe kerncentrales in Nederland verdedigde met het argument, dat "zelfs bij een extreem ongeval geen akute sterfte te verwachten te valt op een afstand van meer dan twintig kilometer van de reaktor". "Zoveel doden, zoveel zieken, zoveel winst", dat is de logica achter het kernenergieprogramma. Daarom eisen we: Weg met het kernenergieprogram! Stop de ultra-centrifuge!

ALMELO-LIED

refrein:
*Stop, geen uitbreiding van
de UCN!
Stop, trek met z'n allen aan
de rem!
Stop het atoomprogram,
voordat ook maar een gram
onze gezondheid verpest.*

In Almelo staat een fabriek
men noemt ze UCN
die dient de monopolie-
klike, dat ze winsten maken

Brandstof wordt geprodu-
ceerd
Uranium wordt verrijkt
door kerncentrales dan ver-
teerd
als die boert dan zijn we
lijk.

Goedkope energie voor hun
voor ons blijft slechts de
strijd

daarom dat wordt niet uit-
gebreid
daarom is voor ons een leit.

www.laka.org
Gedigitaliseerd 2016

ALLE GROTE PARTIJEN LAPPEN DE RISIKO'S VOOR DE BEVOLKING AAN HUN LAARS

Hoe staan de partijen in het parlement tegenover het kernenergieprogramma? Is het reëel om zoals sommigen doen, hoop te koesteren met betrekking tot een nieuw debat waarin de kamerbeslissing tot uitbreiding teruggedraaid zou kunnen worden?

Wat dat betreft hebben de partijen geen twijfel laten bestaan tijdens het onlangs gehouden kamerdebat over de uitbreiding van 'Almelo'.

De overgrote meerderheid is voor het kernenergieprogramma

De woordvoerders van de grote partijen presteerden het, om gedurende het dagenlange heen- en weergepraat in het geheel niet in te gaan op de gevaren van kerncentrales en van radio-actieve afval voor de gezondheid en veiligheid van de bevolking. Ze maakten duidelijk dat ze de risico's voor de bevolking volledig aan hun laars lappen.

Uiteindelijk werd een motie aangenomen, waarin een meerderheid van de kamer de regering machtigde om de uitbreiding van de verrijking-fabriek in Almelo door te zetten. Na het debat is wel geweest op "scheurtjes" in deze CDA - VVD-meerderheid. Maar de meningsverschillen tussen hen zijn miniem. Ze hebben geen betrekking op het kernenergieprogramma zelf, maar uitsluitend op precieze voorwaarden die er gesteld moeten worden voor levering van verrijkt uranium uit Almelo aan Brazilië.

Twee verkapte voorstanders

Belangrijker is echter de standpunten te onderzoeken van twee fracties die zich tegen deze motie hebben uitgesproken: de PvdA en de CPN. Zijn zij ook werkelijk tegenstanders van het kernenergieprogramma?

Het standpunt van de PvdA-fractie tegenover kerncentrales is: "Ja, mits...", namelijk mits er maar voldoende Braziliaanse waarborgen zijn, dat dat land geen kernwapens gaat maken. Dat betekent dat de PvdA-fractie vindt dat het kernenergieprogramma in principe moet worden uitgevoerd. En dat voor haar de risico's voor de bevolking tengevolge van de kerncentrales en het radio-actieve afval zélf niet het probleem vormen.

Datzelfde geldt voor de CPN. Die maakte in het debat 'het Westduitse gevaar' tot hoofdzaak. Wolff stelde tijdens het debat op 31 januari: "Het is misleidend alleen of voornamelijk te praten over Brazilië, terwijl het eigenlijk gaat over West-Duitsland."

Rond de tienduizend mensen verzamelen zich op het marktplein van Kalkar op 24 september jongstleden. In totaal namen 35.000 mensen uit heel West-Europa deel aan de demonstratie.

Zorgvuldig vermeldde hij een uitspraak te doen over het kernenergieprogramma zelf. Waarom deed de CPN daar maar liever het zwijgen over? Dat is omdat de CPN in werkelijkheid helemaal geen tegenstander is van het kernenergieprogramma. In de 'Derde Energiekrant' lezen we in een verslag van een kamerdebat op 3 april 1968: "Wolff van de CPN legde zware nadruk op de risico's van een Westduitse betrokkenheid. Hij vond dat Nederland alleen met de UC (ultra-centrifuge, -redaktie RT) verder moest gaan". Dit standpunt is sindsdien nooit gewijzigd. In het 'Almelo-achtergrondboekje', een uitgave van het LEK, luidt het CPN-standpunt: "Opwekking en toepassing van kernenergie moet een overheidstaak zijn die omgeven is met maximale en controleerbare veiligheids garanties" (pag.53). Dus niet: tegen het kernenergieprogramma, maar: het moet een overheidstaak zijn.

Samenvattend is het duidelijk, dat een nieuw kamerdebat slechts een herhaling kan zijn van alle debatten die tot nu toe gehouden zijn, misschien alleen in een nieuwe variant. De

overgrote meerderheid van het parlement is vóórstander van het kernenergieprogramma en lapt de risico's voor de bevolking aan z'n laars.

Het afgelopen debat in de Tweede Kamer was nuttig om vriend en vijand, tegenstander en voorstanders

van het kernenergieprogramma beter te kunnen onderscheiden. De PvdA en de CPN doen net alsof ze de anti-kernenergiebeweging steunen. Maar hun optreden in de Tweede Kamer heeft opnieuw duidelijk gemaakt waar zij werkelijk staan. ●

Kansberekening

Nu starten ze de aanval op onze gezondheid, mensen! Winstvergroting is de drijfveer van hun moordend wensen.

Toch gaat hun rekening niet op

Want al die valse cijfers Van "ramp maar eens per miljoen jaar"

Wie garandeert, wie maakt het waar

Dat deze ene, zo zeldzame keer

Niet uitgerekend morgen is De rekening gaat niet op

Want al die valse cijfers Botsen met de werkelijkheid

Versterken onze ijver Om met de strijd stug door te gaan

Dan is het gedaan met het atoomprogramma

Sovjet-Unie KERNCENTRALES AAN DE LOPENDE BAND

Op 19 november vermeldde het Informatiebulletin van de Russische ambassade de bouw van 'Atomasj', een fabriek waar kerncentrales letterlijk aan de lopende band zullen worden gemaakt. Het artikel is een grote lofzang op de kernenergie, in de stijl van: "Atomasj is de eerste zwaluw in de azuren Salski-woestijn...blinde muren met een groot aantal verticale en horizontale uitsteeksel, vallen op door het spel van licht en schaduw." De kerncentrales in de Sovjet-Unie zijn minder beveiligd dan de centrales in West-Europa. Maar voor de machthebbers in het Kremlin is de veiligheid voor de bevolking totaal geen punt. Er wordt een uitgebreid programma uitgevoerd voor de bouw van een groot aantal kerncentrales. In het lopende vijf-jarenplan zullen er dertig grote centrales gebouwd worden, die het totale vermogen van de

kernenergie in de Sovjet-Unie moeten verviervoudigen in vergelijking met het vorige vijfjarenplan. Nergens in de wereld wordt er zo snel gebouwd. En nergens in de wereld wordt met zoveel gemak alle problemen van de veiligheid van tafel geveegd. "De praktijk heeft uitgewezen, dat het veiliger is om zich in de buurt van een kerncentrale te bevinden, dan bijvoorbeeld bij een elektrische centrale waarin als brandstof van steenkool of aardolie gebruik wordt gemaakt." Hoe de Sovjet-Unie denkt over mensen die zich wel druk maken over de veiligheid, schrijft een lid van de Russische akademie van wetenschappen, Jemeljanov: "In het westen wil men de publieke opinie van het werkelijke gevaar afleiden, dat van kernwapens uitgaat, door die op het ingebeelde gevaar te richten, dat zogenaamd van kerncentrales dreigt."

Over de levering van verrijkt uranium aan Brazilië

Geen 'non-proliferatie' maar vernietiging van alle kernwapens!

Sommige burgerlijke partijen stellen het zo voor alsof het grote probleem rond de uitbreiding van de UC in Almelo niet de veiligheid is, maar het feit dat Brazilië het non-proliferatieverdrag niet heeft ondertekend. En dat Brazilië misschien kernwapens ontwikkelt als het beschikt over een volledige nukleaire kringloop. De grondgedachte daarbij is dat het gevaar van een kernoorlog uitgaat van een verdere verspreiding van kernwapens.

Nonproliferatiebedrog

Het bankroet van deze theorie is wel het meest scherp tot uiting gekomen in de gang van zaken rondom het verdrag tegen de verspreiding van kernwapens (het non-proliferatieverdrag) zelf. In 1968 werd dat op initiatief van de supermachten afgesloten. De landen die het ondertekenden verklaarden af te zien van de ontwikkeling van kernwapens en geen stappen te zullen zetten die tot verdere verspreiding zouden leiden. Voor de landen die al over kernwapens beschikten werd een uitzondering gemaakt. Zij konden die houden. Wel beloofden de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie plechtig dat ze stappen zouden nemen om snel tot vermindering van hun kernbewapening over te gaan (vastgelegd in artikel 6 van het NPV). Wat daarvan na tien jaar terecht is gekomen spreekt een duidelijke taal. Sinds 1968 hebben de V.S. en de Sovjet-Unie hun toen al kolossale kernmachten meer dan verdubbeld.

Ze zijn onverstoord verder gegaan met de ontwikkeling van nieuwe wapentechnieken, zoals de Backfire-jager, die de Sovjet-Unie heeft gebouwd voor nukleaire en conventionele bliksemanvallen in West-Europa. En ook de Amerikaanse Cruise-raket bijvoorbeeld, die zijn kernlading vervoert op zo'n geringe afstand van de bodem of het zeeoppervlak dat hij ontdekking door de modernste radars kan ontlopen. De supermachten hebben de mond vol van de gevaren van verspreiding van kernwapens. Maar zij zijn het die momenteel meer dan 90% van de kernbewapening in hun bezit hebben, en gigantische hoeveelheden van die wapens opstellen, gericht op alle volkeren van de wereld.

Zij nemen voor zichzelf de vrijheid om allerlei soorten kernwapens te ontwikkelen en in grote getale op te stellen. Tegelijk ontzeggen zij de meerderheid van de landen in de wereld het recht op toegang tot de kerntechnologie.

Het werkelijke gevaar voor de wereldvrede gaat beslist niet uit van een of ander derde wereldland, en ook niet van de vraag of vijf, tien, of twintig landen méér toegang hebben tot de kerntechnologie. Het werke-

lijke gevaar gaat uit van de supermachten, en hun wedijver om de wereldheerschappij.

Het zijn de twee supermachten die hun eigen non-proliferatieverdrag aan hun laars lappen, en wel van alle andere landen strikte naleving van de bepalingen eisen.

Het verdrag heeft geen dam opgeworpen tegen de kernwapenwedloop en de voorbereidingen op een nieuwe oorlog. In de praktijk heeft het gewerkt als een dekmantel waaronder de supermachten verder gingen met hun wedloop.

Het probleem van de toenemende kernbewapening en de dreiging die ervan uitgaat kan niet worden opgelost zolang de imperialistische machten niet verslagen zijn door de gezamenlijke strijd van de onderdrukte landen en de volkeren van de wereld. Het zijn momenteel vooral de landen van de Derde Wereld die door hun groeiend en eensgezind verzet zware slagen toebrengen aan de overheersingspolitiek van de twee grootste vijanden van vooruitgang en vrede.

Supermachten streven naar wereldheerschappij.

Veel ophef maken over de mogelijkheid dat andere landen kernwapens ontwikkelen vermindert het oorlogsgevaar niet, maar speelt in werkelijkheid de oorlogsvoorbereidingen van de supermachten in de kaart. De uiteindelijke oplossing voor het probleem van de kernbewapening ligt in het volledige verbod en de volledige vernietiging van alle kernwapens. De supermachten hebben zich steeds tegen alle voorstellen in deze richting met hand en tand verzet. Een reeks van landen van de derde wereld, waaronder de Volksrepubliek China, heeft de supermachten opgeroepen, al hun atoomwapens te vernietigen of op zijn minst te verklaren dat zij nooit kernwapens zullen inzetten tegen landen die die wapens niet hebben of ermee te dreigen. De supermachten verzetten zich hier tegen uit alle macht. Alle voorstellen die ook maar iets daadwerkelijk kunnen bijdragen aan de verminde-

ring van hun kernbewapening, torpederen zij. Ook van de voorstellen voor het instellen van kernwapenvrije zones in verschillende gebieden van de wereld, willen zij niets weten. Zo hebben de meeste landen van Latijns-Amerika een verdrag ondertekend om van hun werelddeel zo'n kernwapenvrije zone te maken. Dit richt zich tegen de aanwezigheid van alle kernwapens in het hele gebied. De Sovjet-Unie weigert nog steeds om dit verdrag ook te ondertekenen. Brazilië bezit grote voorraden uranium. Die worden nu door Amerikaanse bedrijven gedolven en grotendeels naar de Verenigde Staten getransporteerd en daar verrijkt. De Verenigde Staten heeft steeds geweigerd om Brazilië de technologische kennis te verschaffen om zelf een volledige splijtstof-cyclus te ontwikkelen. Zo proberen de VS Brazilië in haar imperialistische afhankelijkheid te houden. Daartegen verzet Brazilië zich. Met het kernenergieprogramma kan Brazilië een meer onafhankelijke energievoorziening opbouwen. De levering van verrijkt uranium aan Brazilië en het verdrag tussen West-Duitsland en Brazilië voor de levering van onder andere een opwerkings- en verrijkingsfabriek verschaffen Brazilië de kennis en de technologie die nodig is voor de vreedzame toepassing van kernenergie. Wij vinden dat Brazilië het recht heeft om over die kennis te beschikken om zijn eigen grondstoffen volledig te kunnen verwerken.

Het zijn de twee supermachten die zich het hardst verzetten tegen dit verdrag, omdat het hun monopoliepositie op de uranium-verrijking doorkruist. De beide supermachten willen het monopolie dat zij op het gebied van de uranium-verrijking hebben, handhaven. Samen bezitten zij 90% van de totale capaciteit van de hele wereld. Dit monopolie is voor hen een hefboom voor hun hegemonie over andere landen. Controle op de energie-voorziening van een land betekent immers beheersing van de slagader van diens economie. De VS hebben grote druk uitgeoefend tegen het verdrag tussen West-Duitsland en Brazilië. Zelfs werd de levering van verrijkt uranium aan West-Duitsland tijdelijk stopgezet. De Braziliaanse regering reageerde op deze onbeschaamde inmenging met: "Wij zijn het niet eens met de opdeling van de wereld in twee delen: aan de ene kant de landen van de 'atomaire klub' die hun grenzeloze expansie kunnen voortzetten, en aan de andere kant de overige landen, die beroofd zijn van het soevereine recht op welke ruil dan ook: zij mogen slechts gebruik maken van het afval, dat de een of andere grootmacht

bereid is te leveren."

Om dat monopolie te handhaven passen de V.S. een prijspolitiek toe die elke concurrentie onrendabel maakt. Middels kartelvorming hebben zij de prijs van natuurlijk uranium opgevoerd tot het zeventvoudige. Tegelijk hebben zij de prijs van verrijkt uranium kunstmatig laag gehouden. Zodoende willen zij de bouw van verrijkingsinstallaties in andere landen onrendabel maken en de markt in hun greep houden.

De andere supermacht, de Sovjet-Unie, propageert de verrijking van uranium op enkele plaatsen in de wereld te concentreren en onder "internationaal beheer" te brengen. Daarmee wil ze enerzijds het de kleinere landen onmogelijk maken om zelfstandig uranium te verrijken en anderzijds zelf een sterkere greep krijgen op de bestaande productie van verrijkt uranium.

Wij steunen de strijd van Brazilië tegen de overheersing door de supermachten, en voor het recht op vreedzame toepassing van kernenergie.

Wij wijzen alle pogingen om Brazilië in een imperialistische afhankelijkheid te houden beslist af. Daarom treden wij niet op tegen de leverantie van verrijkt uranium aan Brazilië.

Solidair met de strijd van het Braziliaanse volk voor onafhankelijkheid en democratie

Het Braziliaanse volk voert een verbeten en heldhaftige strijd tegen de fascistische diktatuur van Geisel, tegen de Amerikaanse imperialisten. De VS vormen een belangrijke steunpilaar van het regiem van Geisel. Ieder konflikt tussen Geisel en de VS en iedere verzwakking van de Amerikaanse overheersing -zelfs als die voortkomt uit het eigenbelang van de klik van Geisel- is daarom een goede zaak voor het Braziliaanse volk. Als de invloed van de V.S. teruggedrongen wordt, wordt daarmee ook de belangrijkste steunpilaar van de fascistische diktatuur verzwakt. Dat begunstigt de strijd van het Braziliaanse volk voor onafhankelijkheid en democratie. De strijd van het Braziliaanse volk tegen het kernenergieprogramma van Geisel is daar een onderdeel van. De bevolking daar voert dezelfde strijd als wij hier tegen onverantwoorde toepassing van kernenergie. Vooral onder studenten en wetenschapsmensen is er een breed verzet tegen de plannen van de regering Geisel. Op een kongres van 10 tot 13 juli 1975 namen studenten een motie hiertegen aan. Een dag later nam de SBPC, een organisatie van duizenden wetenschappers met de meest uiteenlopende politieke denkbeelden, deze motie over. Hun verzet richt zich tegen de onverantwoorde toepassing van kernenergie onder andere vanwege de onveiligheid.

**HUN STRIJD - ONZE STRIJD
INTERNATIONALE
SOLIDARITEIT!**

WEG MET HET KERNENERGIEPROGRAM!

Vandaag vindt de grote, internationale demonstratie plaats tegen de uitbreiding van de ultra-centrifuge te Almelo. Deze demonstratie is een belangrijke slag tegen het kernenergieprogramma!

Dit program stelt de bevolking aan grote gevaren bloot. Daarom moet het worden stopgezet. De kern van de huidige discussie in de anti-kernenergie beweging is de opstelling over de leus: "Weg met het kernenergieprogramma!" Vandaag demonstreren vele duizenden onder deze leuze. Maar wat is de kritiek op de gevaren van kerncentrales waard, als deze kritiek niet uitmondt in de eis dat deze kerncentrales er niet moeten komen, dat het hele kernenergieprogramma van de baan moet?

Een schadelijke stroming

Vertegenwoordigers van de PvdA en de CPN in het landelijk 'Almelo'-beraad hebben leuzen tegen het kernenergieprogramma tegen gehouden met een veto en aan de plaatselijke groepen willen verbieden, dergelijke leuzen mee te voeren. Zij trekken de lijn door van het standpunt van hun partij-frakties in de Tweede Kamer, die zich niet tegen het kernenergieprogramma in zijn geheel hebben uitgesproken.

Tijdens de voorbereidingen voor de demonstratie van vandaag hebben vertegenwoordigers van de PvdA-CPN -stroming de kritiek op de gevaren van kerncentrales en radio-actief afval voor de veiligheid en de gezondheid van de bevolking zoveel mogelijk weggemoffeld, bijvoorbeeld in persberichten en verklaringen.

Het 'Almelo'-manifest

Deze invloed is ook terug te vinden in het 'Almelo'-manifest. In het manifest wordt alleen in enkele korte zinnestukjes onder punt 8 melding gemaakt van deze gevaren. Verder staat het manifest in zijn geheel in het teken van het Braziliaanse en West-Duitse atoomgevaar.

Het manifest wekt de indruk alsof het bij kernenergiebeleid alleen zou gaan om een andere besteding van de gelden die hiervoor beschikbaar zijn. Dit gaat volledig langs het wezen van het kernenergiebeleid heen. Het wezenlijke is de jacht naar maximale winsten en zo goedkoop mogelijke energie van het monopolie-kapitaal, waarbij de risico's voor de bevolking domweg worden ingekalkuleerd.

Het manifest leidt zo af van de juiste weg in de strijd tegen de invoering van kernenergie. Daarom heeft de KENml het manifest niet ondertekend.

De PvdA- en CPN-vertegenwoordigers vergissen zich!

Het 'Almelo'-manifest is van meet af aan opgelegd aan de anti-kernenergiebeweging. Met het manifest wordt aan de beweging een richting gegeven, die feitelijk alleen maar een versterking betekend van de parlementaire positie van de PvdA en de CPN. Daarmee samenhangend brachten vertegenwoordigers van deze partijen de oriëntatie in dat we ons zouden moeten richten op een nieuwe behandeling in het parlement. Ze strooiden zulke onzin rond als "de politieke besluitvorming is nog maar halverwege" en wekten de indruk alsof het kamerbesluit tot uitbreiding nog afhangt van een volgend kamerdebat naar aanleiding van verdere onderhandelingen van de Nederlandse regering over voorwaarden aan Brazilië. In werkelijkheid heeft de Tweede Kamer zich onvoorwaardelijk uitgesproken voor uitbreiding van 'Almelo'.

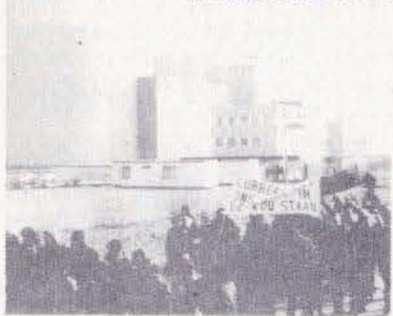
De PvdA-CPN-stroming maakt echter een belangrijke vergissing. Want de kritiek van brede lagen van de bevolking, tegen het kernenergieprogramma, tegen de risico's verbonden aan kerncentrales, tegen de gevaren van radio-actieve afvalstoffen, deze kritiek laat zich niet smoren. De beweging tegen kernenergie laat zich niet voor het karretje spannen van verkapte voorstanders als de PvdA en de CPN.

Veel plaatselijke groepen en duizenden mensen scharen zich vandaag onder duidelijke leuzen tegen het kernenergieprogramma:

**STOP DE ULTRA-CENTRIFUGE!
WEG MET HET KERNENERGIEPROGRAMMA!**

TEGEN ONVERANTWOORDE TOEPASSING VAN KERNENERGIE!

DE POLITIEK VAN DE KENml MET BETREKKING TOT KERNENERGIE EN NONPROLIFERATIEPOLITIEK

Deze brochure bundelt drie artikelen die in maart en april 1977 in de Rode Tribune zijn gepubliceerd.

Ze doen uit de doeken dat de kernenergieplannen van de regering aanzienlijke veiligheidsrisico's voor de bevolking met zich meebrengen. Onder de huidige maatschappelijke verhoudingen en bij de huidige stand

van de techniek zijn ze dan ook volkomen onverantwoord.

Aangetoond wordt dat er energie genoeg is en dat de jacht naar goedkope energie voor de industrie de motor is achter de regeringsplannen.

Deze brochure levert kritiek op standpunten als zou uit de "West-Duitse atoomplannen" of de "verspreiding van kernwapens" het gevaar voor een nieuwe wereldoorlog voortkomen.

Uiteengezet wordt dat het streven van de supermachten naar wereldheerschappij het kernprobleem is bij de toenemende internationale spanning. Het zijn de V.S. en de Sovjet-Unie met hun kolossale hoeveelheden kernwapens die een permanente bedreiging vormen voor alle volkeren op de wereld.

De brochure kost 1,- en is te koop bij de Rode Tribune-kolporteurs en in de winkels van Het Progressieve

Boek. U kunt ook 1,- plus 0,80 porto overmaken op postgiro

1673763 t.n.v. Het Progressieve Boek, Rotterdam.

De Rode Tribune is een revolutionair weekblad, dat wordt uitgegeven door de KENml.

De RT gaat in op alle belangrijke ontwikkelingen in de klassenstrijd en op de activiteiten die de KENml organiseert. De RT vat de lessen uit deze strijd samen vanuit het standpunt van de arbeidersklasse en propageert het marxisme-leninisme.

De RT is onmisbaar voor de revolutionaire visie op de maatschappij en de strijd voor het socialisme.

NEEM EEN ABONNEMENT OP DE RODE TRIBUNE

NAAM

ADRES

WOONPLAATS

GIRONUMMER

Maak het betreffende hokje zwart

verzoekt toezending gratis proefnummer van de Rode

Tribune

wil een jaarabonnement à 36,-

wil een steunabonnement à 60,- per jaar

wil een halfjaar-abonnement à 18,-

wil een steunabonnement à 30,- per halfjaar

wenst toezending in gesloten envelop

heeft per kas betaald aan ...

wacht op een accept-girokaart

Bon opsturen naar: Administratie Rode Tribune Postbus 3001, 3003 AA Rotterdam.

www.rode-tribune.nl

Gedigitaliseerd 2016